

Ολοκληρωμένοι Χριστιανοί

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Εἶναι συμπαθῆς ἡ περίπτωση τοῦ Ἰουδαίου ἄρχοντα ποὺ ἔχοντας τηρήσει ἀπὸ τὴ νεότητά του ὅλες τὶς ἐντολὰς τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου ρωτάει τὸν Χριστό, τί τοῦ μένει ἀκόμη νὰ κάνει γιὰ νὰ ἐξασφαλίσει τὴν αἰωνιότητα. Καὶ ὁ Κύριος, γνωρίζοντας πολὺ καλὰ τί κρατᾷ συνήθως τὸν ἄνθρωπο γερὰ δεμένο στὴ γῆ, τοῦ ἀπαντᾷ: « Ἐνα σοῦ λείπει ἀκόμη, πούλησε τὴν περιουσία σου καὶ δῶσε τὰ χρήματα στοὺς φτωχοὺς. Ἔτσι θὰ ἔχεις θησαυροὺς στὸν οὐρανό, κι ἔλα νὰ μὲ ἀκολουθήσεις στὸ δύσκολο δρόμο τοῦ σταυροῦ».

Δὲν χωράει ἀμφιβολία ὅτι ὁ Ἰουδαῖος αὐτὸς ἄρχοντας ἦταν εὐσεβὴς ἄνθρωπος, ἐφ' ὅσον τηροῦσε τὸν Νόμο κι εἶχε μέσα του τὴν ἐπιθυμία τῆς αἰωνιότητος. Ὁ Νόμος ὅμως τῆς Π. Διαθήκης καταλήγει, ὀλοκληρώνεται καὶ κορυφώνεται στὸ Χριστό, ὁ ὁποῖος ἀποκαλύπτει τὴν ἀπόλυτη ἀπαίτηση τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπο. Κι ἡ ἀπαίτηση αὐτὴ δὲν συνίσταται μόνο στὴν τήρηση τῶν βασικῶν ἐντολῶν ἀλλὰ στὴν

πλήρη αποδέσμευση τοῦ ὅλου ἀνθρώπου ἀπὸ ὅ,τι τὸν κρατᾷ κολλημένο στὸ χῶμα ἀφ' ἑνὸς καὶ στὸ ὁλοκληρωτικὸ δέσιμό του στὸ Θεό, ἀφ' ἑτέρου.

Ἡ στάση τοῦ πλούσιου αὐτοῦ Ἰουδαίου ποὺ λυπήθηκε βαθύτατα γιὰ τὴν ὑπόδειξη τοῦ Χριστοῦ καὶ ἔφυγε μὴ μπορώντας νὰ τὴν ἀκολουθήσει, δείχνει πόσο δύσκολο εἶναι νὰ δοθεῖ κανεὶς ὁλοκληρωτικὰ στὸ Θεό. Κι ἀκόμη μαρτυρεῖ πόσο εὐκόλο εἶναι νὰ δημιουργεῖ μιὰ ψεύτικη ἱκανοποίηση μέσα στὴν συνείδηση τοῦ ἀνθρώπου, ἱκανοποίηση ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὴν τήρηση ὀρισμένων, ἔστω βασικῶν ἐντολῶν.

Ὁ Χριστὸς δὲν κατηγορεῖ τὸν εὐσεβῆ συνομιλητὴ του γιὰ ὅ,τι ἔκανε, ἀλλὰ γιὰ ὅ,τι παρέλειψε νὰ κάνει, δὲν τὸν κατακρίνει γιὰ τὶς ἀρετές του, ἀλλὰ γιατί βλέπει ὅτι αὐτὲς δὲν ἐντάσσονται στὸ ὁλοκληρωτικὸ δόσιμό του στὸ Θεὸ κι εἶναι μεμονωμένες ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς του, ἂν καὶ- κατὰ πάντα- σωστὲς καὶ ἀξιέπαινες.

Βλέπει ἀκόμη ὅτι ἡ θρησκευτικότητά του δὲν συνδέεται ἄμεσα μὲ τὴ ζωὴ του μέσα στὴν κοινωνία, ὅτι ὁ δρόμος ποὺ τὸν φέρνει στὸ Θεὸ δὲν περνάει μέσα ἀπὸ τὴν κοινωνία τῶν ἀδελφῶν καὶ δὲν διασταυρῶνεται μὲ τοὺς δρόμους τῶν συνανθρώπων του. Εἶναι ἕνας μονόδρομος ποὺ ἐξασφαλίζει τὴν ἱκανοποίηση μέσα στὴ συνείδησή του, ὅχι ὅμως καὶ τὴν ἱκανοποίηση τοῦ Θεοῦ ὁ ὁποῖος δὲν δέχεται συμβιβασμούς καὶ ὑποκρισίες.